

Muziekhandel – Uitgeverij – Compact Discs
Broekmans & Van Poppel B.V.

Van Baerlestraat 92
1071 BB Amsterdam

Telefoon: 020-6796575

Fax: 020-6646759

Website: www.broekmans.com

Email: music@broekmans.com

Ministerie van Justitie,
Directie Wetgeving,
Sector Privaatrecht,
Postbus 20301
2500 EH Den Haag,

Amsterdam, 3 Augustus 2010

Betreft: Concept wetsvoorstel auteurscontractenrecht in consultatie.

Geachte Heer, Mevrouw,

Met onthutsing hebben wij kennisgenomen van bovengenoemd voorontwerp. Wij zijn onthutst over een veelheid van bepalingen, die niet alleen zeer verstrekkende gevolgen hebben voor de Nederlandse branche van muziekuitgeverijen en derhalve voor ons bedrijf, maar ook voor onze natuurlijke partners, de componisten en tekstdichters van muziek. Bovendien hebben wij ons hogelijk verbaasd over de wijze waarop wij kennis van het wetsvoorstel hebben moeten nemen. Na ruggespraak met onze brancheverenigingen, de Nederlandse Muziekuitgevers Vereniging (NMUV) en de Vereniging van Muziekhandelaren en –uitgevers in Nederland (VMN) is ons gebleken dat over dit concept wetsvoorstel op geen enkele wijze

vooroverleg heeft plaatsgevonden en noch onze verenigingen, noch wij zelf enig idee hebben, hoe het nu voorliggende voorstel tot stand is gekomen.

Wij hebben begrepen dat voornoemde beroepsverenigingen zich in een separaat schrijven tot U zullen richten gedurende de consultatieperiode, echter wij wenden ons nu tot U met onze individuele opmerkingen.

Overdracht, licentie en opzegbaarheid.

In onze branche zijn zowel overdrachten, alsmede licenties aan de orde in onze contractuele relatie met onze componisten en tekstdichters, afhankelijk van de activiteiten die onze auteurs van ons verlangen en zoals die vervolgens met hen worden overeengekomen.

Licentieovereenkomsten zijn doorgaans van toepassing op die soorten overeenkomsten, waarbij onze componisten/tekstdichters niet méér van ons verlangen dan een administratieovereenkomst voor het ordentelijk beheer en controle van hun inkomsten.

Zodra echter sprake is van een exploitatieovereenkomst is het sinds jaar en dag gebruikelijk dat gecontracteerd wordt op basis van een overdracht van rechten voor een langdurige periode.

Deze overdracht geeft ons als uitgevers de nodige rechtszekerheid, binnen welke wij in staat worden gesteld het aldus overgedragen recht effectief te exploiteren. Met name gedurende de initiële exploitatie periode gaat deze exploitatie gepaard met forse investeringen, die zich in de gunstigste gevallen over verloop van vele jaren laten terugverdienen, alvorens überhaupt rendement gemaakt kan worden.

Een essentieel onderdeel van de investeringen bestaat uit het verstrekken van voorschotten. Bijna ieder beginnend componist/tekstschrjver stelt tegenwoordig eisen omtrent een voorschot op in de toekomst door exploitant verschuldigde royalties. Het is met name dit instrument wat heden ten dage makers aan uitgevers bindt en vice versa.

Natuurlijk is de hoogte van het voorschot (en de daarmee verbonden risico inschatting door exploitant) een functie van de status van de maker. Immers, hoe meer succes van de maker, hoe hoger de eisen van die maker

De inschatting van rendement en risico op zo'n voorschot is dus geheel verschillend. Wordt nu echter de beoordelingstermijn bij de maker op 5 jaar gesteld, dan zal geen exploitant zelfs maar overwegen zo'n risico aan te gaan, niet voor "nieuw" en niet voor "oud" repertoire. Het kan hem niet eens gevraagd worden. Dat dit tot vershraling van het muziekaanbod van Nederlandse huize leidt wordt later in dit document betoogd.

Daar komt nog eens bij, dat de maker in onze branche het voordeel heeft van de relatief "comfortabele" situatie, dat ingevolge de repartitie reglementen van Buma/Stemra op zijn minst 2/3 van het auteursrecht toch al aan hem toevloeit. Uit het resterende moet de exploitant voorschot, exploitatie en benodigd rendement financieren.

De exploitatie van een muziekwerk is nimmer beperkt tot een specifieke periode.

Voor Nederlandse muziekwerken geldt uiteraard in eerste instantie de exploitatie in het eigen kleine land, waarna de exploitatie in overige landen ter hand genomen dient te worden. Zelfs na een initiële succesvolle exploitatie in binnen- en buitenland is de rol van de muzikuitgever bij lange na nog niet uitgespeeld. De muziek wordt continue onder de aandacht gebracht van een hoeveelheid aan muziekgebruikers, zoals bij wijze van illustratie, maar niet exclusief bedoeld, platenproducenten, filmproducenten, theaterproducenten, omroepen (radio en TV), producenten van commercials, internetbedrijven en bladmuziekproducenten in zowel binnen als buitenland. Voor muziek geldt per definitie, dat deze niet tijd- of seizoengebonden is. Een succes via een bepaalde exploitatievorm, bij voorbeeld door het uitbrengen van een CD, kan jaren nadien een succesvolle exploitatie krijgen door gebruik in een film van het zelfde werk en vervolgens weer langere periode nadien via het gebruik in een radio of TV reclamespot. Een periode van 50 jaar tussen maken en herexploitatie is in onze branche bepaald geen uitzondering. Als muzikuitgever hebben wij onder de huidige auteurswet en na akkoord met onze componisten/tekstdichters in verreweg de meeste gevallen de beschikking over het door hen aan **ons overgedragen recht**, om zodoende tot in lengte van jaren te kunnen werken aan de exploitatie van een muziekwerk en dit ten eerste ten faveure van onze componisten en tekstdichters en in het verlengde daarvan ten faveure van ons uitgeversbedrijf.

Het ontvallen van deze overdracht van rechten in ruil voor een licentie in beperkte tijdsduur biedt niet allen een grote mate van rechtsonzekerheid voor ons bedrijf, maar vormt tevens een onoverkomelijke barrière in de mogelijkheid voor een succesvolle exploitatie, zoals gezegd, op de eerste plaats ten faveure van onze componisten/tekstdichters. Muziek is tijdloos en de exploitatiemogelijkheden zijn na een periode van 5 jaar geenszins uitgenut. Afgezien van een voortdurende exploitatie in eigen land, dient ook met grote zorgvuldigheid gezocht te worden naar de meest geschikte exploitatievorm in het buitenland, met gebruikmaking van een buitenlandse agent ter plaatse, met wie vervolgens een sublicentie dient te worden onderhandeld, inclusief de tijdsduur van een dergelijke sublicentie. De honorering van een sublicentiehouder (de subuitgever) wordt mede tot uitdrukking gebracht in de tijdsduur waarin hij het werk kan exploiteren en in het verlengde daarvan de verlengde tijdsduur na gebleken succesvolle exploitatie. Bovendien willen wij opmerken dat de initiële kosten voor exploitatie het hoogst zijn in de initiële periode van exploitatie. Gaandeweg wordt de economische waarde van een muziekwerk groter en ook al om die reden zou het onverteerbaar zijn, als na een periode van 5 jaar de uitgever voor al zijn inspanningen wordt beloond door het werk naar één van zijn concurrenten te zien verdwijnen, dan wel door een auteur ongemotiveerd zichzelf te zien toe-eigenen.

De door U gegeven argumentatie dat de mogelijkheid om na opzegging van de licentie de exploitatie vervolgens aan een ander te geven om zodoende de innovatie onder exploitanten te bevorderen is voor ons een volstrekt onbegrijpelijk standpunt. Op iedere muzikuitgever rust de fiduciaire verplichting om het aan hem overgedragen werk naar beste vermogen te exploiteren.

Voordat een uitgaveovereenkomst wordt gesloten, vergewist de auteur zich ervan dat hij een goed tehuis heeft gevonden voor zijn muziekwerk en dat zijn uitgever het optimale zal doen om zijn muziek zo optimaal mogelijk te exploiteren.

Uw argumentatie volgend zou de componist zijn uitgever na 5 jaar eenvoudig goedendag kunnen zeggen om het vervolgens maar eens bij de buurman te proberen.

Bovendien wijzen wij U erop, dat bij de totstandkoming van een muziekwerk tegenwoordig meer en meer sprake is van meer dan één maker.

In dergelijke gevallen ontbreekt de ratio voor opzegbaarheid, omdat de individuele maker niet gebaat is bij de terugkeer van het exploitatierecht op zijn bijdrage in een muziekwerk, omdat die bijdrage niet zelfstandig kan worden geëxploiteerd, zonder medewerking van alle rechthebbenden in een muziekwerk.

Het is op de eerste plaats aan de muzikauteur en zijn uitgever om bij ondertekening zoveel als mogelijk garanties, in welke vorm dan ook, voor een goede exploitatie overeen te komen.

Wel zijn wij het met U eens dat de componist/tekstdichter een zo optimaal mogelijke bescherming dient te genieten. Die bescherming geniet de muzikauteur reeds nu aangezien

* ieder werk per separate akte aan de muzikuitgevers dient te worden overgedragen.

* ieder overgedragen recht specifiek in de akte wordt benoemd.

* het usance is in iedere akte van overdracht de muzikauteur erop wordt gewezen juridisch advies in te winnen, alvorens de akte van overdracht te ondertekenen.

In tegenstelling tot Uw vermoeden stellen wij dat het vervangen van een overdracht van rechten door een tijdsgebonden licentie, die eenzijdig opzegbaar is, de exploitant/muzikuitgever juist zou bewegen om geen exploitatieovereenkomst met de maker af te sluiten. Immers de risico's voor de uitgevers zijn onder een dergelijk scenario te groot en dit zou geenszins in het belang zijn van de muzikauteur, die hecht aan een exploitatie van zijn werken.

Mocht echter de uitgever aanwijsbaar in gebreke blijken in de exploitatie van een werk, dan kunnen wij ons in principe vinden in de door U voorgestelde non-usus regel, waarover later in deze brief meer.

Uw voornaamste uitgangspunt bij dit wetsinitiatief is de positie van de natuurlijke maker ten opzichte van de exploitant van auteursrechtelijk beschermde werken te versterken.

Door invoering van een non-usus regel, met uiteraard objectieve criteria, wordt de maker de meest optimale bescherming/garantie gegeven voor de exploitatie van zijn werk en maakt daarmee de voorgestelde onoverdraagbaarheid en in plaats daarvan een tijdsgebonden en eenzijdig opzegbare licentie, volkomen overbodig.

Vershraling.

Wij zijn van mening, dat met name de voorgestelde termijn van 5 jaar, waarna de maker zijn positie ten opzichte van de exploitant kan heroverwegen, een absurde is. Immers, de

exploitant heeft – gecombineerd met een risico inschatting – een maximale horizon van 4 tot 5 jaar om zijn investering terug te verdienen, laat staan rendement te realiseren.

Als gevolg hiervan is exploitatie van (met name nieuw) talent vrijwel uitgesloten, hetgeen onverbiddelijk zal leiden tot :

- a. Geen exploitatie bij muziekgebruikers , hetgeen de branche voor Nederlands product om zeep helpt, tot faillissementen zal leiden en werkgelegenheid dramatisch reduceert.
- b. Bij makers - die hun exploitatiemogelijkheden zullen gaan missen – ongetwijfeld gaat leiden tot heroriëntatie op inkomensstromen elders, geografisch en beroepsmatig.
- c. In het verlengde daarvan zullen CBO's bij drastische vermindering van leden/aangeslotenen in uitermate zwaar vaarwater terecht komen, met alle gevolgen vandien.

Op deze wijze – in een zichzelf versterkende neerwaartse spiraal – verschaalt het vak zich in een tijdsbestek van enkele jaren, zo het zichzelf niet geheel elimineert.

De toepasbaarheid van het wetsvoorstel op CBO's.

De componist/tekstdichter en zijn muzikuitgever weet zich sinds jaar en dag beschermd door het principe van collectief beheer door (in ons geval) Buma en Stemra.

Het collectief beheer ziet toe op het principe van gelijke behandeling voor alle Buma leden en Stemra aangeslotenen bij het sluiten van collectieve contracten met gebruikers van muziek, ongeacht het soort gebruik.

In het verlengde van de collectief afgesloten contracten door Buma/Stemra ligt vervolgens de verdeling van geïncasseerde auteursrechten, op basis van de door hen gehanteerde repartitiereglementen, zoals die in eerste instantie zijn goedgekeurd door de vergadering van leden/aangeslotenen, onder toezicht van het Ministerie van Justitie.

Een doorbreken van dit systeem biedt geenszins bescherming aan de makers van muziek, immers de maker dient in geval van opzegging van de voorgestelde licentieovereenkomst dan zelf tot overeenstemming te komen met de gebruikers van muziek, waardoor de auteur in een nog zwakkere onderhandelingspositie geraakt, waarbij zelfs de mogelijkheid van uitsluiting van gebruik van zijn repertoire niet denkbeeldig is. Zoals bekend werken alle muziek auteursrechtenorganisaties samen met buitenlandse zusterorganisaties onder het principe van wederkerigheidcontracten. Uitsluitingen van repertoire onder het wetsvoorstel leidt niet alleen tot rechtsonzekerheid, maar vooral tot een sterke verzwakking van de internationale concurrentiepositie van het Nederlands repertoire, hetgeen allerminst in het voordeel werkt van de maker van muziekwerken en in het verlengde daarvan van de positie van zijn natuurlijke rechthebbende, de muzikuitgever.

Wij gaan er zonder meer vanuit dat Buma/Stemra hun eigen positie bij u zullen innemen, echter wij achten het van het grootste belang U reeds nu van ons standpunt dienaangaande op de hoogte te stellen.

Het recht op een billijke vergoeding (art. 25c)

Hoegenaamd alle inkomsten van de muziekuitgever worden geïncasseerd door Buma/Stemra en worden verdeeld door deze organisaties op basis van de vigerende repartitiereglementen. De enige uitzondering hierop vormen de reprografische, ook wel drukrechten genoemd, waarvan het percentage voor royaltyafdracht voor verkochte exemplaren wordt onderhandeld tussen de auteur en zijn uitgever en vervolgens contractueel vastgelegd.

Wij merken op dat ook de exploitatie middels het uitgeven van bladmuziek met zeer forse investeringen gepaard gaat en dat het zeer vaak veel langer dan 5 jaar duurt, alvorens het breakeven punt van de investeringen is bereikt.

Wij verwijzen derhalve naar de bescherming die de muzik auteurs genieten onder de repartitiereglementen van Buma/Stemra.

De disproportionaliteitsregeling.

Aangezien de honorering van de muzik auteur en diens uitgever is gebaseerd op een royalty vergoeding per gebruik van het repertoire, achten wij deze regel niet van toepassing op ons metier.

De non-usus regel (art.25 e)

Zoals reeds hierboven weergegeven, zijn wij in principe niet tegen de invoering van een non-usus regeling, immers de maker verdient het een goede bescherming te krijgen.

Zoals wij de tekst van artikel 25 e lezen biedt echter de voorgestelde tekst een te eenzijdige bescherming aan de maker en kan derhalve dan ook eenzijdig ingeroepen worden door de maker.

Ofschoon de Minister van Justitie onder art. 25 g een geschillencommissie KAN aanwijzen ter beslechting van geschillen inzake onder andere dit artikel, moeten wij stellen dat dit artikel zeer specifiek aan (te ontwerpen) objectieve en kwantitatief meetbare criteria dient te voldoen. Zoals wij het artikel lezen, biedt dit, afgezien van de voorgestelde herstel periode, geen enkele bescherming voor de muziekuitgever.

Artikel 25 f.

Het uitgaverecht wordt ingevolge de bepalingen van de auteurswet per werk middels een akte (uitgavencontract) door de maker aan zijn uitgever overgedragen.

In deze akte van overdracht is geen sprake van het contracteren van toekomstige werken.

Wel komt het voor in de relatie tussen de uitgever en zijn auteur dat IN EEN SEPARAAT contract de auteur zich gedurende een bepaalde periode verbindt om al zijn nieuwe composities in eerste instantie ter exploitatie in optie aan te bieden aan zijn uitgever.

Na acceptatie door de uitgever van een specifieke compositie wordt vervolgens overgegaan tot het ondertekenen van de daartoe bestemde akte van overdracht, echter uitsluitend voor de geaccepteerde compositie(s). Bij non-acceptatie is de componist/tekstdichter vervolgens vrij het werk elders ter exploitatie aan te bieden, ergo in deze verhouding wordt geen aanspraak gemaakt op exclusiviteit met uitsluiting van anderen.

Gezien het niet-exclusieve karakter van dit soort afspraken achten wij dergelijke optie afspraken niet in strijd met dit artikel.

Ten slotte.

In dit schrijven willen wij ons beperken tot bovengenoemde opmerkingen.

Onze beroepsverenigingen VMN en NMUV zullen zich in een separaat schrijven tot U wenden.

Voor het beantwoorden van vragen of het geven van toelichtingen staan wij gaarne tot Uw beschikking.

Inmiddels verblijven wij,

Hoogachtend

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Ron Ganzinotti', with a long horizontal flourish extending to the right.

Broekmans & Van Poppel B.V.
Ron Ganzinotti